

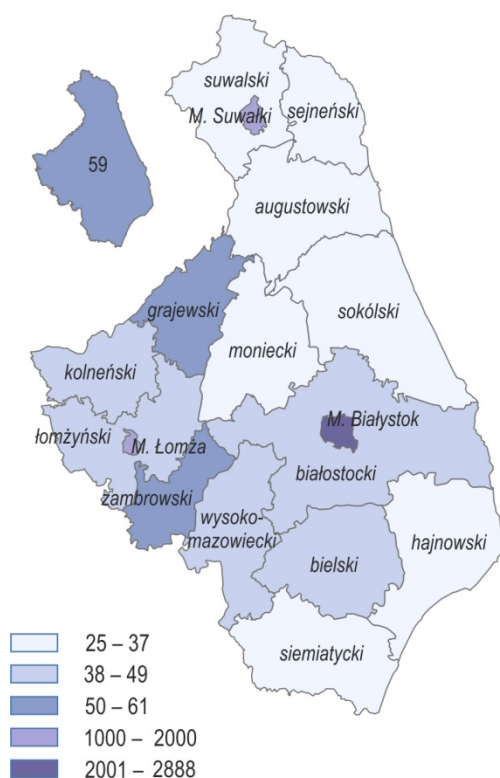
STAN I RUCH NATURALNY LUDNOŚCI W WOJEWÓDZTWIE PODLASKIM W 2012 R.

W niniejszym opracowaniu zaprezentowano informacje o ludności faktycznie zamieszkałej na terenie województwa podlaskiego. Dane dotyczące stanu i struktury ludności oraz zastosowane przeliczenia na liczbę ludności za lata 2000–2009 opracowano na bazie Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2002, a od 2010 r. – Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2011.

Ogólne informacje o ludności

W końcu 2012 r. w województwie podlaskim mieszkało 1198,7 tys. osób, tj. 3,1% ogółu ludności Polski. Pod względem liczby mieszkańców województwo uplasowało się na 14 miejscu w kraju, a mniejszą liczbę

LUDNOŚĆ NA 1 km² WEDŁUG POWIATÓW W 2012 R.
Stan w dniu 31 XII

ludności zanotowano tylko w województwach opolskim i lubuskim. Średnia gęstość zaludnienia, tj. liczba osób przypadająca na 1 km², wyniosła w Podlaskiem 59 (w Polsce – 123). Wskaźnik ten wykazywał znaczne zróżnicowanie przestrzenne na terenie województwa – najwyższy zanotowano w Białymstoku i Łomży (odpowiednio 2888 i 1923 osób na 1 km²), zaś najniższy w powiatach: sejneńskim (25 osób na 1 km²) oraz suwalskim i hajnowskim (po 28 osób na 1 km²).

Ludność miejska (skupiona w 40 miastach zlokalizowanych na terenie województwa), w omawianym okresie liczyła 723,3 tys. osób i stanowiła (podobnie jak przed rokiem) 60,3% ogółu mieszkańców regionu. Taka wartość wskaźnika urbanizacji umiejscowiła województwo podlaskie na 8 pozycji w kraju (w poprzednim roku – pozycja 9), gdzie udział ludności zamieszkującej tereny miejskie wynosił w omawianym okresie 60,6%. W końcu 2012 r. tereny wiejskie zamieszkiwało 475,4 tys. osób (wobec 477,0 tys. osób w 2011 r.). Odsetek ludności wiejskiej (wskaźnik ruralizacji) w województwie podlaskim osiągnął poziom 39,7%, czyli taki sam jak przed rokiem. Udział mieszkańców wsi w ogólnej liczbie ludności Polski w końcu 2012 r. był

niższy i wyniósł 39,4%. W analizowanym okresie województwo podlaskie zajmowało pod tym względem 9 miejsce w kraju (rok wcześniej była to pozycja 8).

Tabl. 1. Podstawowe dane demograficzne

Wyszczególnienie	2011	2012	
		województwo podlaskie	Polska
Ludność ^a	1200982	1198690	38533299
miasta	724027	723303	23336392
wieś	476955	475387	15196907
w tym kobiety	614904	613849	19883965
Kobiety na 100 mężczyzn ^a	105	105	107
Ludność na 1 km ² powierzchni ogólnej ^a	59	59	123
Ludność w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym ^a	57,0	57,0	56,6
Małżeństwa:			
w liczbach bezwzględnych	6294	6398	203850
na 1000 ludności	5,24	5,33	5,29
Rozwody:			
w liczbach bezwzględnych	1883	1756	64432
na 1000 ludności	1,57	1,46	1,67
Separacje	107	78	2515
Urodzenia żywe:			
w liczbach bezwzględnych	11155	11161	386257
na 1000 ludności	9,28	9,30	10,02
Zgony:			
w liczbach bezwzględnych	11647	11856	384788
na 1000 ludności	9,69	9,88	9,99
Zgony niemowląt na 1000 urodzeń żywych	4,84	4,12	4,64
Przyrost naturalny:			
w liczbach bezwzględnych	-492	-695	1469
na 1000 ludności	-0,41	-0,58	0,04
miasta	1,21	1,14	-0,39
wieś	-2,86	-3,19	0,70
Saldo migracji wewnętrznych i zagranicznych ludności na pobyt stały:			
w liczbach bezwzględnych	-1974	-1808	-6617
na 1000 ludności	-1,64	-1,51	-0,17

^a Stan w dniu 31 XII.

W Polsce, po czterech kolejnych latach, w których notowano dodatni przyrost rzeczywisty ludności¹, w 2012 r. liczba mieszkańców ponownie zmniejszyła się. W województwie podlaskim w analizowanym roku zaobserwowano również ubytek ludności. Notowany na przestrzeni lat 2000–2007 i od 2011 r. ujemny przyrost rzeczywisty ludności spowodował, że w porównaniu ze stanem stwierdzonym w 2000 r. liczba Podlasiaków zmniejszyła się o 12,0 tys. osób. O spadku liczby mieszkańców naszego województwa zdecydowało utrzymujące się od wielu lat ujemne saldo migracji wewnętrznych i zagranicznych na pobyt stały, a także niska liczba urodzeń. W 2012 r., podobnie jak rok wcześniej, odnotowano na Podlasiu ujemny przyrost natu-

¹ Przyrost rzeczywisty ludności – suma przyrostu naturalnego ludności oraz salda migracji wewnętrznych i zagranicznych (na pobyt stały i czasowy).

ralny ludności². W przeliczeniu na 1000 mieszkańców województwa ukształtował się on na poziomie minus 0,58 (wobec minus 0,41 w roku poprzednim) i nadal wyraźnie odbiegał od wskaźnika ogólnokrajowego wynoszącego 0,04 (w 2011 r. – 0,34). Warto zwrócić uwagę na fakt, iż w miastach województwa podlaskiego wskaźnik przyrostu naturalnego (w przeliczeniu na 1000 mieszkańców) przyjął wartość dodatnią i wyniósł 1,14, podczas gdy na terenach wiejskich w dalszym ciągu był ujemny i ukształtował się na poziomie minus 3,19. W Polsce w 2012 r. tendencja była odwrotna, w miastach stwierdzono ujemny wskaźnik przyrostu naturalnego (minus 0,39), podczas gdy na wsi przybrał on wartość dodatnią (0,70).

Struktura ludności według płci w województwie podlaskim od kilku lat nie ulega większym zmianom. W ogólnej liczbie mieszkańców nieznacznie przeważają kobiety, które w końcu 2012 r., tak samo jak rok wcześniej, stanowiły 51,2% ogółu ludności województwa. W omawianym okresie współczynnik feminizacji (liczba kobiet na 100 mężczyzn) ukształtował się na poziomie identycznym jak przed rokiem (i w latach poprzednich) osiągając wartość 105, zaś w podziale na miasta i wieś – odpowiednio 110 i 98. Wskaźnik ten zmieniał się również w zależności od wieku. Wśród osób do 50 roku życia w pojedynczych rocznikach występowała liczebna przewaga mężczyzn i w tej grupie przypadało 95 kobiet na 100 mężczyzn. Powyżej tego wieku pań było zdecydowanie więcej niż panów (współczynnik feminizacji wyniósł 126), przy czym w najstarszej grupie wiekowej (70 lat i więcej) na 100 mężczyzn przypadały aż 174 kobiety.

Wiek środkowy³ mieszkańców województwa podlaskiego z roku na rok jest coraz wyższy. W końcu 2011 r. połowa ludności województwa nie przekroczyła 38,4 lat, podczas gdy rok później statystyczny mieszkaniec regionu był w wieku 38,8 lat. Wiek środkowy kobiet w 2012 r. wyniósł 40,8 lat (w 2011 r. – 40,4 lat), a mężczyzn – 37,0 lat (w 2011 r. – 36,6 lat). Ludność zamieszkała na terenach wiejskich Podlasia jest starsza od mieszkańców miast. W końcu 2012 r. połowa populacji osób mieszkających na wsi nie osiągnęła wieku 39,2 lat (rok wcześniej – 38,9 lat), natomiast w miastach – 38,6 lat (przed rokiem – 38,1 lat). Jest to sytuacja odwrotna do zanotowanej w kraju, gdzie ludność miejska jest starsza niż zamieszkująca tereny wiejskie (w 2012 r. mediana wieku ludności ogółem w Polsce przybrała wartość 38,7 lat, przy czym w miastach ukształtowała się na poziomie 39,9 lat, a na wsi – 36,9 lat).

*Tabl. 2. Ludność w wieku produkcyjnym i nieprodukcyjnym
Stan w dniu 31 XII*

Wyszczególnienie	2011	2012	2011	2012
	w liczbach bezwzględnych		w odsetkach	
O g ó ł e m	1200982	1198690	100,0	100,0
w wieku:				
Przedprodukcyjnym	223301	218452	18,6	18,2
Produkcyjnym	764749	763271	63,7	63,7
mobilnym	480561	478951	40,0	40,0
niemobilnym	284188	284320	23,7	23,7
Poprodukcyjnym	212932	216967	17,7	18,1

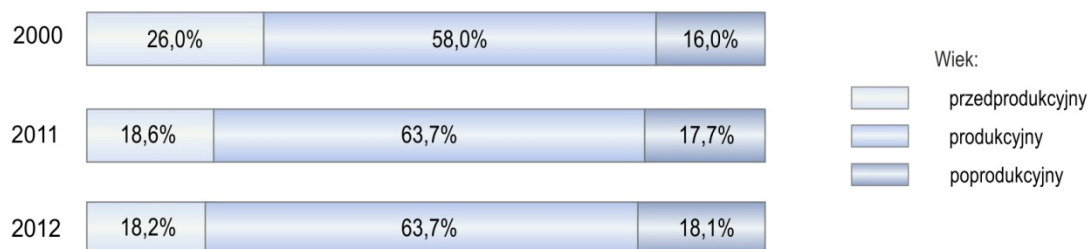
² Przyrost naturalny ludności – różnica między liczbą urodzeń żywych i zgonów w danym okresie.

³ Wiek środkowy (mediana wieku) – oznacza, że połowa populacji nie osiągnęła tego wieku, a druga połowa go przekroczyła.

Rezultatem przemian w procesach demograficznych (depresja urodzeniowa lat dziewięćdziesiątych poprzedniego oraz początku obecnego stulecia) jest sukcesywne zmniejszanie się liczby dzieci i młodzieży (w wieku 0–17 lat). Dane wskazują, że w 2012 r. nastąpił dalszy spadek liczby osób w wieku poniżej 18 lat, które stanowiły 18,2% ogólnej populacji mieszkańców województwa podlaskiego wobec 18,6% przed rokiem. Podobną prawidłowość można zauważyć wśród dzieci i młodzieży w wieku poniżej 15 lat, których udział w ogólnej liczbie ludności w końcu 2012 r. obniżył się do 14,7% (z 14,9% w roku poprzednim).

Zmiany można zaobserwować również wśród ludności w wieku produkcyjnym (kobiety w wieku 18–59 lat, mężczyźni – 18–64 lata). Na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat, w wyniku wchodzenia w wiek zdolności do pracy osób urodzonych w okresie wyżu demograficznego, zwiększała się zarówno liczba jak i udział tych osób w ogólnej populacji ludności. Jednak ten wzrost ulegał powolnemu wyhamowaniu. W końcu 2012 r. odsetek ludności w wieku produkcyjnym był identyczny jak przed rokiem (w 2000 r. wynosił on 58,0%, a w latach 2011 i 2012 – 63,7%). Na uwagę zasługuje fakt, że w wiek zdolności do pracy wkraczają coraz mniej liczne roczniki osiemnastolatków. W 2011 r. było ich 16,7 tys., zaś rok później omawianą grupę tworzyło już tylko 15,7 tys. osób. Proces starzenia się zasobów siły roboczej powodowany jest jednocześnie zwiększaniem się liczby osób w wieku niemobilnym, tj. powyżej 44 roku życia. W końcu 2012 r. udział ludności w tym wieku w ogólnej populacji osób w wieku produkcyjnym wyniósł 37,3% i był o 0,1 p. proc. wyższy niż w roku poprzednim.

STRUKTURA LUDNOŚCI WEDŁUG EKONOMICZNYCH GRUP WIEKU
Stan w dniu 31 XII

Obserwuje się również postępujący wzrost liczby osób w wieku poprodukcyjnym (mężczyźni – 65 lat i więcej, kobiety – 60 lat i więcej). W końcu 2012 r. udział tej grupy ludności w ogólnej populacji osiągnął poziom 18,1% i zwiększył się o 0,4 p. proc. w stosunku do zanotowanego rok wcześniej. Coraz mniej korzystne stają się relacje między poszczególnymi ekonomicznymi grupami wieku ludności, co obrazuje współczynnik obciążenia demograficznego, czyli liczba osób w wieku nieprodukcyjnym przypadająca na 100 osób w wieku produkcyjnym. W końcu 2012 r. (podobnie jak przed rokiem) w województwie podlaskim ukształtował się on na poziomie 57, tj. 29 – dla wieku przedprodukcyjnego i 28 – dla wieku poprodukcyjnego. W 2000 r. omawiany wskaźnik osiągnął wartość 73, przy czym wśród osób w wieku poniżej 18 roku życia wyniósł 45, podczas gdy w przypadku osób w wieku poprodukcyjnym ukształtował się na poziomie notowanym w ostatnich latach i przyjął wartość 28. W kraju w 2012 r. obserwowano takie same relacje między ekonomicznymi grupami wieku ludności jak na Podlasiu, natomiast w 2000 r. współczynnik obciążenia ekonomicznego wyniósł 64, tj. 40 – w przypadku wieku przedprodukcyjnego i 24 – dla wieku poprodukcyjnego.

Małżeństwa

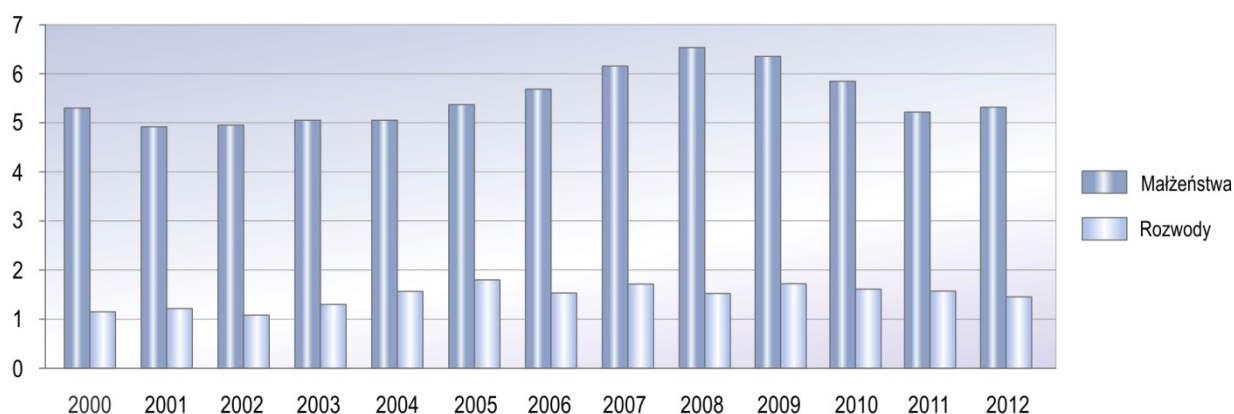
W omawianym roku na Podlasiu zarejestrowano 6398 nowo zawartych związków małżeńskich, tj. o 1,7% więcej niż rok wcześniej. Współczynnik małżeństw (liczony na 1000 ludności) wzrósł do poziomu 5,3 z 5,2 przed rokiem (w kraju w 2012 r. wskaźnik ten osiągnął wartość 5,3). Częstość zawierania małżeństw była wyższa na obszarach wiejskich, gdzie omawiany wskaźnik wyniósł 5,6, niż w miastach – 5,2. Sytuacja wyglądała nieco inaczej w 2011 r., kiedy częstość zawierania małżeństw w miastach i na obszarach wiejskich była zbliżona, a współczynnik małżeństw ukształtował się odpowiednio na poziomie 5,2 i 5,3. W latach 2002–2008 liczba nowo zawieranych małżeństw rosła, od 2009 r. notowano jej spadek, a w 2012 r. nastąpiło ponowne załamanie obserwowanego trendu.

Średni wiek kobiet wstępujących w związek małżeński w 2012 r. wyniósł 26,0 lat (w miastach – 26,6 lat, na wsi – 25,1 lat), a dla wychodzących za mąż po raz pierwszy – 25,6 lat (odpowiednio 26,2 lat i 24,8 lat), z tym, że w przypadku pań wstępujących w związek małżeński z kawalerem – 25,5 lat (w miastach – 26,0, na wsi – 24,7 lat). Mężczyźni zawierający małżeństwo mieli średnio 28,0 lat (w miastach – 28,5 lat, na wsi – 27,3 lat) lub 27,6 lat, jeśli żenili się po raz pierwszy (odpowiednio 27,9 lat i 27,0 lat), a w przypadku kawalerów wstępujących w związek małżeński z panną – 27,4 lat (w miastach – 27,7 lat, na wsi – 26,9 lat).

W omawianym roku wśród nowo zawieranych związków, podobnie jak rok wcześniej, prawie 87% to małżeństwa pierwsze, tj. pańien z kawalerami (w kraju – około 84%).

Małżeństwa wyznaniowe, czyli zawarte w kościołach i jednocześnie zarejestrowane w urzędach stanu cywilnego, stanowiły 69,4% ogółu zawieranych prawnie związków (w kraju – 64,0%). Odsetek takich małżeństw był wyższy na terenach wiejskich (74,2%) niż w miastach (65,9%). Spośród 4438 małżeństw wyznaniowych aż 4063 zawarto w kościele katolickim, a w pozostałej grupie największy udział miały związki zawierane w polskim autokefalicznym kościele prawosławnym (366 małżeństw).

MAŁŻEŃSTWA I ROZWOODY NA 1000 LUDNOŚCI

Rozwody i separacje

W 2012 r. w województwie podlaskim zostało orzeczonych prawomocnie przez sądy 1756 rozwodów, co w porównaniu z poprzednim rokiem oznacza spadek o 6,7% (w miastach – o 7,3%, a na wsi – o 4,5%). Liczba rozwodów na terenach miejskich jest zdecydowanie wyższa niż na wsi. W 2012 r., podobnie jak rok wcześniej, prawie 80% ogółu rozwodów dotyczyło mieszkańców miast, a w ponad 2/3 przypadków powódz-

two o rozwód wniosła kobieta. Wina najczęściej (w 66,5% przypadków) nie była orzekana, a orzeczenie rozwodu z winy żony nastąpiło jedynie w 4,2% przypadków. Najczęstszą przyczyną rozwodu była deklaracja małżonków o niezgodności charakterów (wyłącznie – co czwarta przyczyna wszystkich rozwodów, a w połączeniu z innymi przyczynami – co trzecia), kolejne powody to zdrada lub trwały związek uczuciowy z inną osobą (wyłącznie – 8,2% wszystkich rozwodów, a w połączeniu z innymi przyczynami – 20,7%) oraz alkoholizm (wyłącznie – 7,6% wszystkich rozwodów, a w połączeniu z innymi przyczynami – 23,6%).

Wśród małżeństw rozwiedzionych w 2012 r. 60,8% w momencie rozwodu wychowywało dzieci w wieku do 18 lat (w mieście – 60,6%, a na wsi – 61,5%). Liczba tych dzieci wyniosła 1557. Do wspólnego ich wychowywania zobowiązało się 69,0% rozwiedzionych małżeństw posiadających małoletnie dzieci, w przypadku 26,0% sąd przyznał opiekę nad dziećmi wyłącznie matce, a jedynie w 2,2% przypadków – wyłącznie ojcu.

W 2012 r. w województwie podlaskim sądy orzekły 78 separacji, czyli o 29 (o 27,1%) mniej niż przed rokiem. W analizowanym okresie wobec małżeństw zamieszkałych w miastach zostało orzeczonych 56 separacji (o 31,7% mniej niż rok wcześniej), natomiast na wsi orzeczono ich 22 (o 12,0% mniej niż w roku poprzednim).

Rok 2012 był ósmym z kolei od momentu wprowadzenia instytucji separacji, w którym sądy orzekały jej zniesienie. W województwie podlaskim, identycznie jak przed rokiem, miało miejsce 9 takich przypadków.

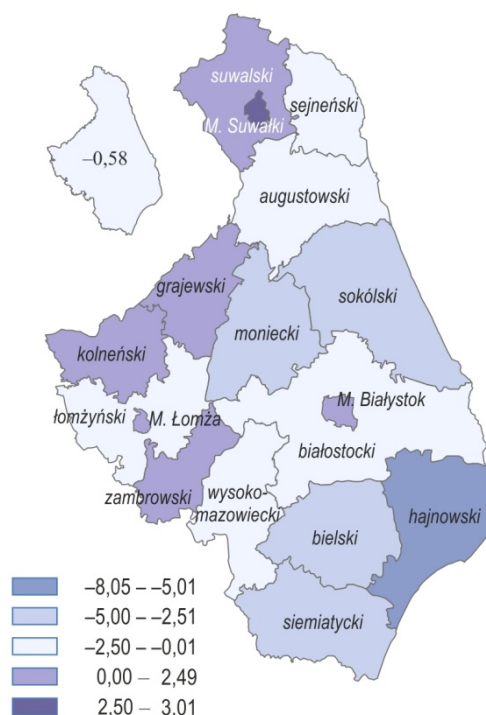
Urodzenia

W 2012 r. w województwie podlaskim liczba urodzeń nieznacznie wzrosła w porównaniu z rokiem poprzednim. Zanotowano 11161 urodzeń żywych, tj. o 0,1% (o 6 urodzeń) więcej niż w 2011 r. i o 7,6% mniej niż w 2000 r.

Współczynnik urodzeń (liczba urodzeń żywych przypadająca na 1000 ludności) w 2012 r. wyniósł 9,30 (w kraju – 10,02), podczas gdy w 2011 r. ukształtował się na poziomie 9,28. W miastach na 1000 ludności przypadało 9,25 urodzeń żywych, natomiast na wsi – 9,38. Na terenach wiejskich najniższy współczynnik urodzeń (2,65) stwierdzono w gminie Krynki, a biorąc pod uwagę wyłącznie miasta – w Goniądzu (3,62). Najwięcej urodzeń w przeliczeniu na 1000 ludności zanotowano w gminach Wysokie Mazowieckie (13,57) oraz Grajewo (13,56), a wśród miast – w Jedwabnem (12,70).

Najbardziej korzystną sytuację demograficzną określa współczynnik dzietności⁴, gwarantujący prostą zastępowalność pokoleń, kształtujący się na poziomie 2,1–2,15, tj. kiedy

PRZYRÓST NATURALNY NA 1000 LUDNOŚCI
WEDŁUG POWIATÓW W 2012 R.

⁴ Współczynnik dzietności – liczba dzieci, które urodziłyby przeciętnie kobieta w ciągu całego okresu rozrodczego (15–49 lat), przy założeniu, że w poszczególnych fazach tego okresu rodziłyby z intensywnością obserwowaną w badanym roku.

na 10 kobiet w wieku 15–49 lat przypada średnio 21 urodzonych dzieci. Jest to wielkość optymalna, określana jako korzystna dla stabilnego rozwoju demograficznego. W 2012 r. w województwie podlaskim współczynnik dzietności osiągnął wartość 1,231, podczas gdy w 2011 r. wyniósł 1,227. Podobnie jak przed rokiem, był on niższy od wskaźnika ogólnokrajowego, który w 2012 r. ukształtował się na poziomie 1,299. W miastach województwa podlaskiego w omawianym roku wyniósł on średnio 1,145, natomiast na wsi – 1,380.

Ogólny współczynnik płodności⁵ w 2012 r. osiągnął na Podlasiu poziom 37,92 (w Polsce – 41,01), podczas gdy rok wcześniej wyniósł 37,54. Wyższą płodność obserwowano u kobiet mieszkających na terenach wiejskich, gdzie na 1000 pań w wieku rozrodczym przypadało 41 urodzeń żywych, natomiast w miastach – 36. W skali kraju współczynniki te ukształtowały się odpowiednio na poziomie 44 i 39.

Przeobrażenia demograficzne (które rozpoczęły się w latach dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku) spowodowały między innymi przesunięcie najwyższej płodności kobiet z grupy wieku 20–24 lata do 25–29 lat, a także wyraźny wzrost płodności w przedziale wiekowym 30–34 lata, będący w znacznej mierze skutkiem realizacji urodzeń wcześniej „odłożonych”. Jest to prawdopodobnie efekt wyboru, jakiego dokonują ludzie młodzi decydując się najpierw na osiągnięcie określonego poziomu wykształcenia oraz stabilizacji ekonomicznej, a dopiero potem na założenie rodziny oraz jej powiększenie. W omawianym roku współczynnik płodności kobiet w grupie wieku 20–24 lata, zamieszkałych na terenie naszego województwa wyniósł 45, w przedziale wiekowym 25–29 lat – 87, a w grupie wieku 30–34 lata – 68 (w Polsce w tych grupach wiekowych ukształtował się on odpowiednio na poziomie: 51, 89, 71). Konsekwencją zmiany zachowań pro rodzinnych jest także podwyższanie się średniego wieku rodzenia dziecka, który w 2012 r. wyniósł 28,8 lat (i był identyczny jak przed rokiem), a u rodzających po raz pierwszy – 27,0 lat (w 2011 r. – 26,7). Urodzenia z matek nastoletnich (poniżej 20 roku życia) w 2012 r. stanowiły 4,1% ogółu urodzeń, natomiast z matek mających 35 lat i więcej – 13,2%. W 2012 r. odsetek matek legitymujących się dyplomem ukończenia szkoły wyższej osiągnął poziom 48,5%, natomiast szkołę ukończoną na poziomie wyższym niż zasadnicze zawodowe posiadało 81,8% rodzących kobiet.

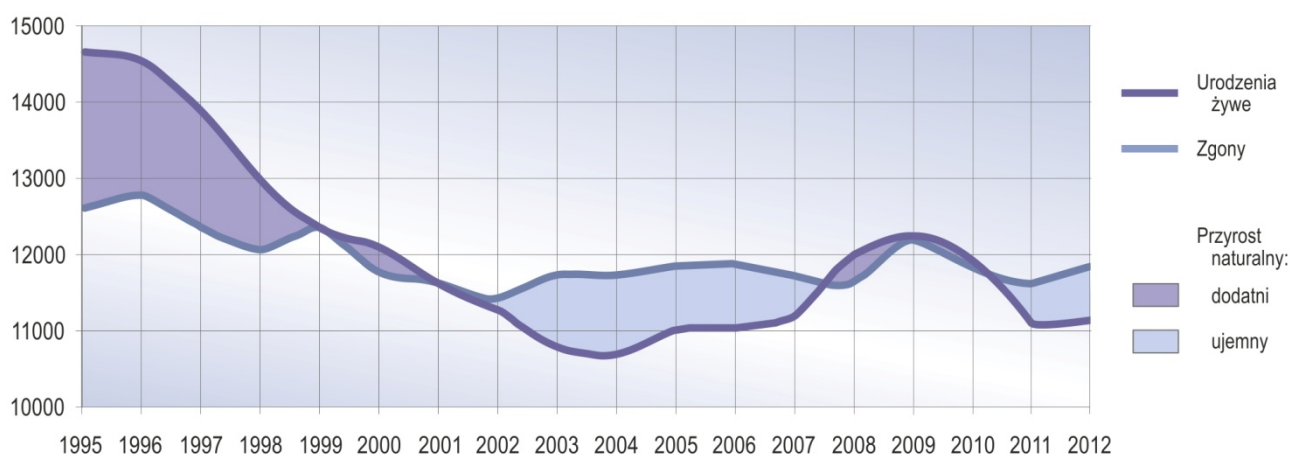
W 2012 r. w województwie podlaskim odnotowano 38 urodzeń martwych (w 2011 r. – 44). Urodzenia pozamałżeńskie stanowiły 15,6% wszystkich urodzeń. Największa liczba urodzeń (tak jak przed rokiem) przypadła na miesiąc lipiec, a rozpatrując dni tygodnia – na czwartek. Zdecydowana większość to urodzenia pojedyncze (ponad 97% wszystkich urodzeń).

Dodatni przyrost naturalny (tj. większa liczba urodzeń niż zgonów), jaki notowano w naszym województwie w latach 2008–2010, wpływał na nieco korzystniejsze kształtowanie się współczynnika dynamiki demograficznej⁶. Jednak od 2011 r. wartość tego współczynnika ulega spadkowi, a w 2012 r. przyjęła wartość 0,941, przy czym w miastach na 1 zgon przypadało 1,140 urodzeń żywych, a na wsi – 0,746. W kraju omawiany wskaźnik osiągnął poziom 1,004 (w miastach – 0,961, a na wsi – 1,070).

⁵ Współczynnik płodności – liczba urodzeń żywych na 1000 kobiet w wieku rozrodczym (15–49 lat).

⁶ Współczynnik dynamiki demograficznej – stosunek liczby urodzeń żywych do liczby zgonów w danym okresie.

RUCH NATURALNY LUDNOŚCI

Zgony

W 2012 r. w województwie podlaskim zmarło 11856 osób, tj. o 1,8% (o 209 osób) więcej niż przed rokiem. Współczynnik umieralności (liczba zgonów na 1000 ludności) ukształtował się na poziomie 9,88 (w Polsce – 9,99). Liczba zgonów przypadająca na 1000 mieszkańców miast wyniosła 8,12, a wsi – 12,57. Biorąc pod uwagę wyłącznie wieś – najwyższy współczynnik umieralności zanotowano w gminie Czyże (28,52), a uwzględniając wyłącznie miasta – w Brańsku (14,18). Najniższe wartości omawiany wskaźnik przyjął na terenach wiejskich w gminie Supraśl (6,54), natomiast analizując tylko obszar miejski – w Łapach (6,87).

Wśród osób zmarłych w 2012 r. przeważali mężczyźni i stanowili oni 54,4% omawianej populacji (w 2011 r. – 53,8%). Połowa zmarłych nie ukończyła 78,0 lat, przy czym dla kobiet wiek środkowy wyniósł 82,6 lat, zaś dla mężczyzn – 73,0 lat. W miastach województwa przeciętny wiek zmarłych osób oszacowano na 75,6 lat, a na terenach wiejskich – 80,2 lat.

W 2012 r. zarejestrowano 46 zgonów niemowląt (dzieci poniżej 1 roku życia). W odniesieniu do roku poprzedniego umieralność niemowląt spadła do 4,12 zgonów na każde 1000 urodzeń żywych (wobec 4,84 w 2011 r.). W kraju wskaźnik ten ukształtował się na poziomie 4,64.

W województwie podlaskim, podobnie jak w całej Polsce, przyczyną największej liczby zgonów były nadal choroby układu krążenia oraz choroby nowotworowe. W 2011 r. spowodowały one ponad 2/3 wszystkich zgonów (w naszym województwie – 68,0%, w Polsce – 70,8%). W omawianym roku choroby układu krążenia stanowiły przyczynę 43,5% ogólnej liczby zgonów na Podlasiu i 45,2% – w kraju. Umieralność w wyniku chorób układu krążenia jest wyższa wśród kobiet niż mężczyzn. W 2011 r. stały się one powodem 51,0% wszystkich zgonów kobiet i 36,9% – mężczyzn. Choroby nowotworowe, będące drugą ważną przyczyną zgonów, w omawianym roku spowodowały 24,5% ogółu zgonów w województwie (w kraju – 25,6%), przy czym wśród kobiet odsetek ten wyniósł 23,3%, a w przypadku mężczyzn – 25,5%. Ważną grupę stanowią również zewnętrzne przyczyny zgonów do których zaliczane są między innymi: wypadki komunikacyjne, urazy, zatrucia, samobójstwa czy zabójstwa. W naszym województwie w 2011 r. były one powodem 7,0% wszystkich zgonów, a w Polsce – 6,3%.